

Nyakó István
Országgyűlési Képviselő

Interpelláció

Országgyűlési Hivataltal

Katona Béla úrnak,
Az Országgyűlés elnökének

irományyszám: 1/11475

Érkezett: 2009 DEC 09.

HELYBEN

Tisztelt Elnök Úr!

A Házszabály 90.§. alapján bejelentem, hogy *interpellációt* kívánok benyújtani **Dr. Kovács Tamás Legfőbb Ügyész Úrhoz:**

„Kis magyar abszurd, avagy hogyan zajlik az ügyészi fokozott felügyelet az UD ZRT-vel kapcsolatos nyomozásoknál?”

címmel.

Az elmúlt hónapokban két alkalommal fordultam írásban Legfőbb Ügyész Úrhoz azt tudakolandó, hogy mi vezethetett az elhíresült UD ZRT ügyben a nyomozás sikertelenségéhez, és azon személyeknek az ügyészség szándékai szerinti felelősségrevonásához, akik az ügy sértettjeinek tekinthetők.

A válaszok ismeretében azt kell megállapítanom, hogy a nyomozást körülvevő furcsaságok, mulasztások okaira adott válaszok csak sűrűbbé tették azt a homályt, ami az ügyészség tevékenysége körül ebben az ügyben kialakult.

Jelen interpellációmmal azt kívánom elérni, hogy az ügyészségbe vetett közbizalom erősödjön, a jogállami működés igazolást nyerjen.

Ezért az alábbi kérdésekre várom Legfőbb Ügyész Úr válaszát:

1. Nem vitattam és nem vitatom, hogy az ügyész törvényesen járt el. Mint azt írásbeli kérdéseimben is kérdeztem – választ nem kaptam rá – miben állt az ügyészi fokozott felügyelet? Válaszaiban ugyanis Legfőbb Ügyész Úr kizárólag arról tájékoztatott, mit tett a rendőrség, és arra mi volt az ügyész válasza. Arról egy szó nem esik, hogy az ügyész mit tett.
2. Miért nem hallgatták ki, - még tanúként sem – a törvénytelen adatgyűjtés résztvevőit? Ismereteim szerint, aki a bűncselekmény elkövetéséről tudott, vagy tudhatott, tanúként kell kihallgatni.
3. Azt írja nekem Legfőbb Ügyész Úr: ...az országgyűlési képviselő ...jogszerűen kérhetett felvilágosítást az országos rendőrfőkapitánytól.” Csakhogy Demeter Ervin országgyűlési képviselő nem felvilágosítást kért, hanem figyelmeztette a főkapitányt arra, hogy majd „lesz egy ilyen ügy...” Miért nem hallgatták ki az Országos rendőrfőkapitányt és a képviselő urat erről?

4. Miért nem válaszolt arra a kérdésemre, hogy az Ön által is elismerten létező 30 környezettanulmány és 80 személyes és különleges adat beszerzése és kezelése során miért nem vizsgálták annak jogszerűségét? Két írásbeli kérdésem ellenére sem kaptam választ arra, hogy hogyan állapíthatták meg az érdeksérelem hiányát, ha meg sem hallgatták a miniszterelnököt és a többi érintettet?
5. Továbbra is érthetetlen, hogy miért nem hallgatták meg a nyilvánosság előtt ismert hangfelvételen megnevezett Tombor Andrást és Stumpf Istvánt tanúként sem? Gondoskodtak-e és ha nem, miért nem a megnyomorítással fenyegetett személy védelméről?
6. Mire alapozza azt a választát, hogy adatvesztés nem történt, ha saját válasza szerint nem volt meg az adatok biztosításához a belső szakértelem?
7. Nem furcsállja, hogy az a személy az ügy egyetlen gyanúsítottja – Szilvásy György egykori miniszter –, aki a parlament Nemzetbiztonsági Bizottsága kérésére úgy bocsátotta a bizottság rendelkezésére a feljelentéshez mellékelt telefonbeszélgetéseket tartalmazó CD-t, hogy felhívta a bizottság figyelmét azok bizalmas jellegére, és a közvélemény elé nem őt tárta? Nem furcsállja, hogy a magán-titkosszolgálat tevékenységet végzők nem, azok elszenvedői viszont meggyanúsíttatnak?
8. Még mindig úgy gondolja, Legfőbb Ügyész Úr, hogy a fokozott ügyészi felügyelet és a jogállamiság biztosítása megfelelő ebben az ügyben?

Várom megtisztelő válaszát.

Budapest, 2009. december 9.

Nyakó István
országgyűlési képviselő
MSZP